

Skatteministerens svar:

Det skal indledningsvis slås fast, at politibistand er en del af myndighedens skønsmæssige kontrolbesøg i de tilfælde, hvor skattemyndigheden har en begrundet formodning om, at adgangen vil blive nægtet, eller at der på grund af kontrollens særlige karakter vil opstå problemer af en sådan karakter, at det kræver politiets tilstedeværelse fra starten af besøget, hvis politiets bistand rekvireres forud for kontrollens iværksættelse. Politiets bistand kan dog også rekvireres under selve kontrolbesøget, hvis det viser sig, at myndigheden forment adgang til virksomheden, eller der opstår andre uforudsete problemer, således at kontrolbesøget ikke kan gennemføres uden politibistand. Det skal understreges, at politiets opgave i forbindelse med kontrolbesøg alene er at overvinde fysiske hindringer for kontrollens gennemførelse.

Ud over de under besvarelsen til spørgsmål 17 nævnte retningslinier gælder der også visse almindelige forvaltningsretlige principper for, hvorledes myndighederne skal opføre sig under et kontrolbesøg, herunder det såkaldte proportionalitetsprincip. Herefter må der kun gøres indgreb i borgernes frihed og ejendom, når der er behov for det, og der må i givet fald ikke anvendes mere indgribende foranstaltninger end nødvendigt. Dette gælder så meget mere i relation til politibistand.

Endelig skal det bemærkes, at afgørelsen af, om der er behov for umiddelbar politibistand, i overensstemmelse med hidtidig praksis træffes af de statslige told- og skattemyndigheder. Det er således ikke sagsbehandleren i den kommunale skatteforvaltning, men derimod som minimum told- og skatteregionen, der træffer beslutning om rekvirering af umiddelbar politibistand.

Spørgsmål 23:

Ministeren bedes uddybe svaret på spørgsmål 6, jf. L 73 – bilag 3, og oplyse, hvem der afgør, om en mistankes styrke er så stærk, at der skal rejses en sigtelse, og hvem der afgør dette. Ministeren bedes tillige oplyse, hvorvidt svaret er udtryk for, at en myndighedsperson fra skattevæsenet kan rejse sigtelse.

Skatteministerens svar:

Ved mindre overtrædelser af skatte- og/eller afgiftslovgivningen kan sagen afgøres admini-

strativt uden retsforfølgning, såfremt overtrædelserne alene vil medføre en bøde, og den skatte- og/eller afgiftspligtige person kan erkende sig skyldig i overtrædelserne samt erklærer sig rede til at betale en nærmere tilkendegivet bøde.

Bestemmelserne i retsplejeloven finder også anvendelse i disse sager, hvilket indebærer, at reglerne i enhver henseende, herunder også forud for en administrativ afgørelse, skal bringes i anvendelse. En myndighedsperson er derfor forpligtet til under et kontroleftersyn – i givet fald – at meddele den skatte- og/eller afgiftspligtige, at der kan foreligge en ansvarspådragende overtrædelse af skatte- og/eller afgiftslovgivningen og dermed en formel sigtelse i retsplejelovens forstand. Såfremt skatteyderen ikke er indforstået med skattemyndighedernes fortsatte behandling af sagen, må skattemyndighederne enten opgive kontrolbesøget eller anmode politiet om at iværksætte straffeprocessuelle tvangsmidler.

Hvis skattemyndighederne derimod allerede inden et kontrolbesøgs foretagelse har en mistanke om et strafbart forhold, må de pågældende myndighedspersoner vurdere, om mistanken er så stærk, at der er grundlag for at rejse sigtelse. Hvis dette er tilfældet, er skattemyndighederne udelukket fra at anvende de administrative kontrolbeføjelser, og sagen må, såfremt kriterierne for en administrativ afgørelse efter skattekontrollovens § 20 ikke er opfyldt, overgives til politiet. Det er herefter anklagemyndigheden, der på baggrund af materiale fra skattemyndighederne endeligt tager stilling til, hvorledes sagen skal behandles.

Spørgsmål 27:

Af hvilke regler fremgår det, at myndighedspersoner skal opføre sig høfligt og hensynsfuldt?

Skatteministerens svar:

Det følger ikke af nogen regler, men derimod af god forvaltningsskik, at myndighedspersoner skal optræde korrekt over for borgerne og herunder udvise den fornødne høflighed og hensynsfuldhed. En myndighedsperson optræder jo ikke som privat person i forhold til borgeren, men som repræsentant for den pågældende myndighed. Til gengæld nyder myndighedspersoner i denne egenskab en særlig retsbeskyttelse efter straffelovens §§ 119-122.